

Pastisseria RAGA Major, 105 - Telèfon 977 72 03 53 ULLDECONA	ADMINISTRACIÓ DE LOTERIES Carolina Borrell Subirats Major, 51 - Tel. 977 72 07 20 - ULLDECONA	Video-Foto MILLAN EUROCHROM - Laboratori Fotogràfic Distribuïdor Videos JVC Avgda. Ramon Salomón, 19 - Tel. 977 57 32 15 ULLDECONA
COOPERATIVA AGRÍCOLA D'ULLDECONA, S.C.C.R.L. OLI VERGE D'OLIVA ACOMONT Vendes: Major, 175 - Tel. 977 72 00 07 ULLDECONA	l'Antic Moli Restaurant Ctra. Ulldecona a La Sénia, km. 10 Tel. 977 57 08 93 - Mòbil 661 535 187 - BARRI CASTELL (Ulldecona)	Mobles A R N A U Sant Lluç, 12 - Major, 82 Tel. 977 72 03 58 ULLDECONA
R. GRAU® FERRETERIA INDUSTRIAL I DOMÈSTICA Guifré, 13 - Tel. 977 720 687 - Magatzem: Ctra. Tortosa, s/n. Tel. 977 720 620 - Fax 977 721 115 43550 ULLDECONA (Tarragona)	 JMS ELECTRODOMÈSTICS, C.B. c/. major, 153 - tel./fax 977 72 06 38 - 43550 ulldecona (tarragona) e-mail: jmselect@tinet.org	 Més de 30 anys dins del món immobiliari Tel. 977 57 31 36 agilitat i gestió immobiliària ULLDECONA
 Olga, s.l. Carnisseria AQUÍ BONA CARN! c/ Major, n° 160 Tel. 977 72 04 64 43550 Ulldecona - TARRAGONA e-mail: carniceriaolga@eresmas.com	 Fusteria ENRIQUE BOSCH MARTÍ Avgda. Escoles, 5 - Tel. 977 72 11 37 ULLDECONA	RESTAURANT - HOTEL Bon Lloc Antigua Ctra. Vinaroz, s/n. Tels. 977 72 02 09 - 977 57 30 16
SOLISAN, S.L. Agente de Seguros MAPFRE C/. Sant Antoni, 28 - Tel. 977 57 34 16 43550 ULLDECONA (Tarragona)	INSTITUT DE BELLESA fes goig C/. Sant Pasqual, 43 - Tel. 977 72 12 82 43550 ULLDECONA	 AGF FÉNIX Mestre Hierro, 5 - Ulldecona - Tel. 977 72 00 48 AGENCIA SAUCH VILADOT - ASSEGURANCES
 BLOC Calvari, 52 Tel. 977 72 04 67 ULLDECONA PAPERERIA i REGALS	Col·laboració	 Forn de pa J. CASOLA C/. Murada de Dalt, 37 - Tel. 977 72 08 24 - ULLDECONA

Records d'ahir

ACTE D'INAUGURACIÓ DEL CARRER GARCÍA VALIÑO (avui carrer Calvari)

De cara: el Sr. Fraga Iribarne; el general García Valiño al centre, i al seu costat una persona que està tapada i no es pot reconèixer (podria ser el governador civil de la província de Tarragona).

D'esquena: els Srs. Enrique Itarte i Joan Monné. A la dreta de la foto: el Sr. Vicent Aubà i mossèn Llorens Oms.

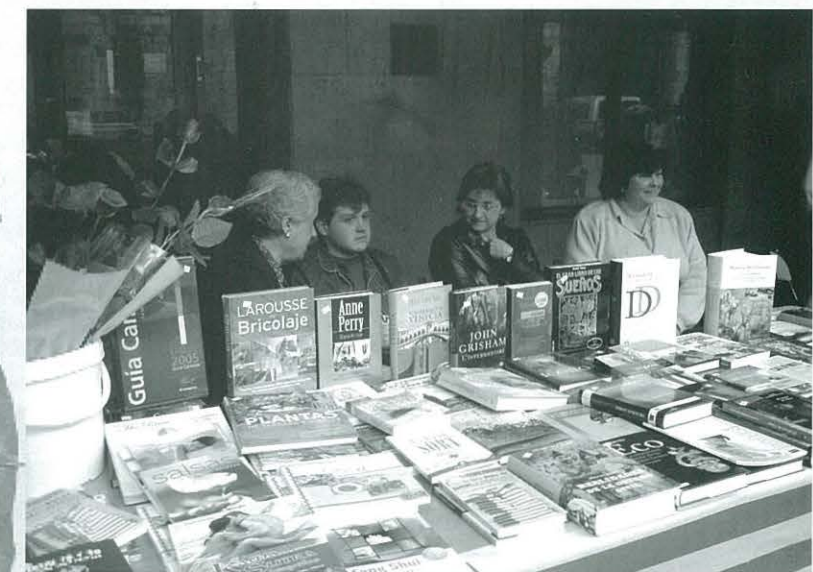
MARÇ - ABRIL 2005

Preu: 1 €

NÚM. 137

MANADA DE SANT JORDI

LLIBRES I ROSES

Í N D E X

	PÀG.
- Editorial	2
- Activitats del CCR.....	3
- Les repercussions del Carlisme	4-5
- Socis d'Honor del CCR	6-7
- Reunió anual de la Federació de Grups Amateurs de Teatre de Catalunya ...	8
- Novetats filatèliques.....	9-10
- Gastronomia	} 11
- Racó poètic.....	

Fundat l'any 1947

EDITAT AMB LA COL·LABORACIÓ
DE LA
DIPUTACIÓ DE TARRAGONA

DIRECTOR:

Juan José Sans Forcadell

COORDINADOR:

Josep A. Lázaro Puente

CONSELL DE REDACCIÓ:

Josep Lluís Cabañas Vidal
Lluc Fernández Tomás
Enriqueta Sales Ferré
Jordi Reverté Vergés
Mª Cinta Caballer Meseguer
Carmen Àvila Terzi

DIBUIXOS:

Joan Riba i Costes

NOTES:

- El Consell de Redacció agraeix totes les col·laboracions, però es reserva el dret de la seva publicació.
- Aquesta revista, no es fa responsable de les publicacions que no vagin signades pel Consell de Redacció.
- L'exclusiva responsabilitat del text publicat ve identificat per la seva firma.

Edita:

CENTRE CULTURAL I RECREATIU D'ULLDECONA
C.I.F. G - 43103332
Major, 147, 1r. - Apartat Correus 52
Tel. 977 72 11 66 - 43550 ULLDECONA
D.L.: T. 1.227 - 1982

Imprimeix: gràfiques
montsià

C/. Migdia, 9 - Tel./Fax 977 57 31 60
43550 ULLDECONA (Tarragona)

Editorial

Comencem la primavera i com és costum, també noves activitats. Recentment el Centre Cultural i Recreatiu (CCR) hem realitzat un taller de teatre d'animació de carrer, que ha estat molt profitós i divertit per a totes les persones que hi hem participat.

El passat dia 15 de maig, vam participar a la III Mostra de Teatre Amateur que es va celebrar a la localitat de Pineda de Mar. La Federació de Teatre Amateur de Catalunya, qui organitza aquesta mostra, ens va seleccionar enguany per participar-hi juntament amb altres grups amateurs catalans. El Grup de Teatre del CCR hi vam acudir amb molta il·lusió, ja que era la primera vegada que ens seleccionaven per a aquesta mostra i la veritat és que vam deixar el nivell molt alt.

En aquests moments estem preparant la Diada del Soci que es celebrarà dins les Jornades de Cultura Catalana que organitza l'Ajuntament d'Ulldecona. Aquest any el CCR volem retre homenatge a José Ferrer Fibla i a Lluç Raga Sauch, ja que han estat vinculats a la nostra entitat durant molts d'anys. L'acte està previst per al proper dia 5 de juny, a les 18:30 h. al Teatre Municipal. Esperem comptar amb la presència de tots els socis i simpatitzants de la nostra entitat.

JUANJO SANS
President

ACTIVITATS DEL CENTRE CULTURAL RECREATIU

El passat 23 d'abril, diada de Sant Jordi, el CCR va tenir la seva "paradeta" tradicional a la plaça de l'Església del nostre poble. Com enguany va caure en dissabte, vam poder gaudir d'una jornada especialment festiva, ens visitaren moltíssimes persones, que hi acudien amb el desig de complir la tradició comprant llibres i roses.

Caixa Tarragona

LES REPERCUSSIONS DEL CARLISME

per PERE POY - Universitat Rovira i Virgili - ppb@fll.urv.es

Els prohoms del carlisme mantenen raïls fortes i indissolubles amb la terra. Encara, els guerrillers han passat la major part de la seua vida en un poble, la qual cosa comporta un coneixement quasi perfecte en tots els vessants de la geografia que determina aquella seua localitat. I, si bé això implica una presència força notable de la pagesia entre els elements bàsics del moviment, no hem d'oblidar que també hi simpatitzen, d'una banda, el clergat i, de l'altra, les elits socioeconòmiques. Amb tot el que dic, cal avisar que el carlisme no és pas classista sinó interclassista; per contra, el liberalisme només aplega l'artesania, els sectors benestants de la societat pagesa i burgesa i els terratinents amb ambicions capitalistes. Aquest fet s'explica a partir de les diverses transformacions econòmiques, socials, polítiques i culturals que representa l'adveniment de l'estat liberal, capitanejat per la burgesia incipient i establert sobre els postulats del mateix capitalisme econòmic. Concretament, les bases socials dels conflictes no són altres que les del trienni liberal del segle XIX, la guerra dels malcontents, el procés de decadència de la ruralia i les desamortitzacions de les propietats eclesiàstiques, tot i que hauríem de tenir en consideració els esdeveniments ocorreguts d'ençà de 1750, per a una millor anàlisi.

Per tot en conjunt, s'ha construït un tòpic a l'entorn de la carlinada que proposa un enfrontament profund entre el camp i la ciutat, biunívoc amb el conflicte que a nivell europeu es dona entre contrarevolucionaris i liberals; els carlins senten una animadversió pregonada envers el món urbà, mentre que els liberals menyspreen la (suposada) vida senzilla, presa en sentit pejoratiu, de la ruralia i tenen la imatge del llaurador com a persona insulsa i ignorant —igual com ara, si fa no fa. I, efectivament, a causa de les seues característiques, l'essència que tant liberals com republicans extrauen de tot el carlisme és el de corrent de caire retrògrad, el qual es manifesta contrari al progrés i la civilització que les ciutats representen. Existeix odi palpable entre ambdós. És clar que alguna cosa hi ha de vertadera en el fons del tòpic, basat en el fet que la ideologia carlina realitza una defensa a capa i espasa d'aquells interessos menystinguts de les capes més populars —que perceben la revolució burgesa com a aliena, de més a més de satisfer les necessitats de les elits que l'estat modern margina; en les files carlines, es refusen els canvis, es rebutgen les propostes liberals i augmenten les identifications amb l'antic règim; d'aquí que s'hi incorporen els aristòcrates comarcals i la noblesa rural. Tot plegat comporta que el mateix Marx definisca el carlisme en qualitat de "moviment lliure i popular en defensa de tradicions molt més liberals i regionalistes que l'absorbent liberalisme oficial, babau, que copiaven de la revolució francesa".

Les paraules de Marx enllacen amb tot el que explicava de bon començament, però plantegen un seguit de similituds, malgrat les fortes divergències, amb el federalisme, del mateix instant. Les dues ideologies parteixen de la constatació que l'organització de l'estat tal com la dissenyen els liberals esdevé fortament irrespectuosa amb els furs. Ara bé, els carlins no pretenen de

destruir la unitat de l'estat monàrquic, ans afavorir que cada regió tinga vida pròpia. Ja la reivindicació dels drets forals de part dels carlins catalans subratlla una diferència entre el relleu de les carlinades a Catalunya i Castella. Autors del país —entre els quals hi ha Vayreda, autor de la magnífica novel·la costumista *La punyalada*— se senten seduïts per la reconstitució de la personalitat pròpia que les files carlines propalen i arriben a proposar una federació espanyola com la única fórmula viable a fi i efecte de reparar els errors polítics dels governs absolutistes dels Borbons anteriors. Però els punts de contacte entre carlins i federalistes acaben aquí.

Les guerres carlines incideixen, per la seua empenta, al territori de la Catalunya meridional, que estableix uns vincles forts amb el Maestrat. Al sud de l'Ebre, hi adquireix relleu el general Cabrera, el motiu del qual ("Tigre del Maestrazgo") passarà a il·lustrar en els nostres dies la figura de l'ulldeconí Forcadell i Prats. Així les coses, la presència de la carlinada es revesteix d'un pes destacable àdhuc a les zones liberals i, per a més sorpresa, a les ciutats el seu llenguatge connecta molt millor amb la cultura tradicional.

Abans de col·locar un punt i final, cal escriure que aquestes notes no són pas gratuïtes: miren de cobrir, amb modèstia, una absència d'informació sobre el significat i l'abast d'un moviment amb els orígens en el segle XIX, malgrat els seus ressons en l'època actual. No hi ha un bon programa d'humanitats que ompli els buits culturals de l'alumnat, el qual —i això és, sense cap mena de dubte, un toc d'atenció; amb el benentès que no comparteixo, ni de bon tros, la filosofia del PP en aquest tema— no solament finalitza els seus estudis *elementals* sense obtenir coneixement de les revoltes carlines, sinó que, de resultes d'una incongruència llampant, ni tan sols pot accedir, en qualitat d'espectador, al joc d'escacs que acaba justament amb la consolidació del catalanisme polític al segle XX. Fóra entretingut de cercar les causes que, avui dia, es veja el carlisme com a quelcom obsolet —que potser ho és— o, en llenguatge més planer, com a quelcom rovellat. I, en tot cas, la percepció no justifica que se'n faça el·lipsi històrica, per no parlar de l'el·lipsi social o personal. Des del moment que l'existència del fenomen ens determina, burlar-se'n, a banda d'una manca brutal de sensibilitat, comporta riure's del propi passat, bo i entenent l'adjectiu en el sentit precís que pretén de donar-se-li, en el sentit del mot *personal*. Si bé d'un costat existeix aquest menyspreu, de l'altre s'esbrina avergonyiment. A fi de no haver de referir-nos a Catalunya per ser una macroentitat, pensem en l'arrelament al meu poble, Ulldecona: la seua història coetània (la dels darrers cent cinquanta anys) és inexplicable del tot sense el referent carlí. Àdhuc, el 1997 l'ulldeconí Coll i Prats comentava des de les planes de la revista *CCR* el rerefons carlí del primer Centre Cultural i Recreatiu d'Ulldecona. Un seguit de recances ha portat en més d'una ocasió a enfosquir el detonant d'aquesta entitat que, legítimament, tothom a la localitat intuïm com a pròpia. Un seguit de recances que, afectades pels prejudicis, han impedit que ens compreguéssim i ens coneguéssem una miqueta millor, bo i barrant el pas a un reconeixement que resulta no ja de les proximitats ideològiques, ans del respecte que, com a membres de la societat, estem obligats a professar cap a les institucions.

Pere Poy. Investigador del Ministerio de Educación, Ciencia y Tecnología a la Universitat Rovira i Virgili

Socis d'Honor del CCR

Enguany, el CCR ha designat dos socis d'honor. Un d'ells és el Sr. Lluç Raga, que com tothom sap, sempre ha demostrat molt d'interès per tot el que afecta al nostre poble d'Uldecona.

Què va sentir quan li van comunicar que havia estat elegit soci d'honor del CCR?

Quan Mre Cinta Caballer em va dir que havia estat designat soci d'honor, vaig sentir una alegria molt gran. Significava que des de feia cinquanta anys he participat de forma ininterrompuda amb aquesta entitat.

Des de quan té relació amb el CCR?

Recordo que tenia dotze anys quan vaig començar a freqüentar el CCR. També vaig formar part de la Junta Directiva.

Quins records especials guarda dels primers anys al CCR?

Vaig formar part d'alguna obreta de teatre i recordo especialment el local social (dalt del que és ara el Supermercat SPAR), davant de Caja Madrid. Allí preparàvem els teatres amb l'ajut de Pere Sans. Crec que mai li podrem agrair tot el que ell ha arribat a fer pel teatre en aquest poble.

Anàvem amb molta il·lusió a intentar fer coses. Ara l'entitat s'ha consolidat, abans era més familiar.

També recordo com d'aquesta entitat va nàixer La Passió, i com es feien els primers decorats i els primers assajos.

També tinc molt gravat a la memòria que quan el CCR va celebrar el seu cinquantenari jo era alcalde a Uldecona i ho vaig poder viure de prop.

Els seus fills també segueixen la tradició i participen en les activitats del CCR?

El Centre sempre ha sigut per a nosaltres una entitat "de casa". Ells participen en les activitats organitzades pel CCR sempre que poden: jornades de teatre, concursos de dibuix o literaris, festa de Sant Antoni, etc. Però, ara són grans, i si tenen la feina fora del poble els és més difícil estar tan involucrats com jo vaig estar.

Quina faceta o activitat del CCR li agrada més?

El CCR n'ha fet moltes d'activitats. Hi havia també el centre excursionista que comptava amb un grup d'espeleologia. Fomenta les premis de pintura i de dibuix o literaris. Però potser l'activitat que sento més propera a mi sigui el teatre.

Té algun suggeriment per fer al CCR?

M'agrada molt que organitzi activitats per als xiquets i xiquetes i per a la gent jove. Crec que avui en dia és molt important comptar amb la seva participació. És una entitat que promou activitats culturals en un ambient sà que fa molta falta.

Voldria afegir alguna cosa més?

Sí: considero molt important la tasca que fa de fomentar la llengua catalana a tots els nivells. Organitza cursos de català per adults...

En fi, li desitjo al CCR molts èxits i voldria animar a tota la gent jove a recolzar aquesta entitat i a participar-hi activament.

L'altre soci d'honor és el Sr. Josep Ferrer. Avui viu a Sant Cugat, que és una ciutat petita, gairebé un poble i per això li agrada molt. Però ve a Uldecona amb la seva família sempre que pot. Se sent molt lligat al poble i sempre procura donar-lo a conèixer a la gent.

Què va sentir quan li van comunicar que havia estat elegit soci d'honor del CCR?

Vaig tenir molta alegria. Per una part vaig pensar que em feia gran, però per l'altra penso que vaig començar molt jove a actuar en els teatrets del CCR.

Des de quan té relació amb el CCR?

Des de molt jovenet. Vam començar en l'època de D. Olegario Beltrán, director de l'Acadèmia Almi. Ell ens hi va portar. Prompte vaig ser-ne el tresorer, el secretari que redactava les actes o preparava els rebuts. Feiem el que era necessari: si convenia pintar decorats, també els pintàvem.

Quins records especials guarda dels primers anys al CCR?

Com a record especial sobretot l'època del grup teatral, quan vam començar dirigits per Pere Sans. Teníem el local de dalt del supermercat SPAR, hi entràvem pel carrer de l'embut. Hi havia un escenari que el devien fer quan estava el Sr. Rafi. Recordo unes vetllades precioses, amb un ambient molt familiar, venien els pares, els avis... venia tothom. Eren funcions curtes, comedietes... Ens ho passàvem molt bé.

Quina faceta o activitat del CCR li agrada més?

M'encanta l'apertura que ha tingut al CCR, al principi era un cercle una mica tancat... Com ha anat creixent i consolidant-se.

També la Revista que es publica cada dos mesos. Crec que té molt de mèrit trobar articles interessants per publicar-los i gent que hi col·labori.

També em sembla que la Festa del Castell dona "realç" a les Festes Majors.

Té algun suggeriment per fer al CCR?

Que continueu per aquest camí: amb el teatre i amb les activitats en les que feu participar a tota la gent del poble, que és molt bonic.

Voldria afegir alguna cosa més?

Em fa molta il·lusió rebre la Revista, m'ajuda a estar present, encara que sigui més espiritualment que físicament, en aquesta entitat amb la qual em sento molt vinculat.

Res més. Felicitar-vos pel que feu i agrair-vos que haguéssiu pensat en mi pel nomenament de soci d'honor que m'ompli d'orgull.

PROGRAMES, REVISTES,
TARIFES DE PREUS, CATÀLEGS,
ALBARANS, FACTURES
I TOT TIPUS D'IMPRESSOS
COMERCIALS I PUBLICITARIS.
PAPER FOTOCOPIADORA

**gràfiques
montsià**

C/. Migdia, 9 - Tel./Fax 977 57 31 60
43550 ULLDECONA (Tarragona)

E-mail: graf.montsia@terra.es

REUNIÓ ANUAL DE LA FEDERACIÓ DE GRUPS AMATEURS DE TEATRE DE CATALUNYA

El dia 2 d'abril, el Centre Cultural Recreatiu ha assistit, junt amb altres grups teatrals de la comarca, a la reunió que anualment organitza la Federació de Grups Amateurs de Teatre de Catalunya. Va emprendre viatge en autobús cap a Barcelona. Una breu parada a una àrea de servei de l'autopista per esmorzar ens va apropar més a la ciutat, on vam arribar cap a les onze. Matí lliure i a les quatre i quart de la tarda es va iniciar l'assemblea general 2005 en un dels salons

d'actes del Palau del Mar. L'assemblea, presidida pel senyor Rafeques i d'altres dos membres de la Junta Directiva, va tractar els diferents punts de l'ordre del dia, que varen ser aprovats.

Finalitzada l'assemblea i després d'un generós "pica-pica" a càrrec de l'entitat barcelonina encarregada d'organitzar-ho aquest any, vam poder assistir a la representació de nit de l'obra

"El Mètode Drönholm", de Jordi Galceran, al teatre Poliorama.

La trama de l'obra tracta de les proves finals del procés de selecció a que són sotmesos els quatre últims candidats a obtenir un càrrec executiu en una important multinacional. Els quatre candidats, l'indecís, el sensible, la lluitadora i l'ambiciós van fer riure la comicitat i també la crueltat en les relacions laborals, als espectadors que omplien de gom a gom el teatre, i els van fer entrar en el joc que s'estableix entre personatges i espectadors per descobrir la veritable personalitat dels aspirants i on és la veritat i la mentida.

L'actuació de Lluís Soler; Jordi Díaz; Roser Batalla i Jordi Boixaderas, fou excel·lent, un plaer per al públic assistent que va sortir totalment satisfet. Després, tornada cap a casa i arribada a la matinada, amb l'agradable satisfacció i goig d'haver pogut assistir un any més a aquesta reunió.

J.L.C.

***ESTUDI**
***REPORTATGE**
***FOTO INDUSTRIAL**
***GRAFISME**

ULL DE CONA
 Major, 60
 Tel. 977 72 00 57

COL·LECCIONISME Secció Filatèlica

Mesos de novembre/desembre/ gener/febrer

BODA DE S.A.R. EL PRÍNCIPE DE ASTURIAS

Fecha de emisión: 23 de Noviembre 2004.
Procedimiento de impresión: Huecograbado.
Papel: Estucado, engomado y fosforescente.
Tamaño del sello: 40,9 x 28,8 mm.
Valor postal: 0,27 euros.
Tirada: 1 millón.

Amb motiu de la boda dels Prínceps d'Astúries, es va preveure l'emissió d'aquest segell el mes de maig passat. Però per reconèixer la realitat plurilingüe i promoure l'ús de les diferents llengües de l'estat espanyol, aquest segell va ser retirat i substituït per un altre amb idèntic motiu però amb diferent contingut escrit. El segell, a pesar de ser retirat en el seu moment, no va impedir que alguns exemplars es possessin a la venda, lo que va motivar gran nombre de peticions per posar-lo en circulació, fet que s'ha adoptat ara, amb caràcter excepcional.

VIDRIERAS. CATEDRAL PRIMADA DE TOLEDO.

Fecha de emisión: 3 de Diciembre 2004.
Procedimiento de impresión: Calcografía y offset.
Papel: Estucado mate, engomado y fosforescente.
Tamaño del sello: 28,8 x 40,9 mm.
Tamaño de la hoja bloque: 105 x 78 mm.
Valor postal: 1,90 euros.
Tirada: 600 mil.

La catedral Primada de Toledo, la més antiga seu arquebisbal d'Espanya, és una de les més àmplies del món, solament superada per les catedrals gòtiques de Sevilla i Milà. D'estil gòtic, es va iniciar l'any 1226 i es va acabar el 1493. Més de 750 vidrieres dels segles XIV al XVIII aporten il·luminació a la catedral.

El segell de correus que conté el full bloc reproduceix una vidriera del segle XV, situada en la nau central de la catedral, en la part de l'Epístola, amb la imatge de Santiago el Major.

SELLOS AUTOADHESIVOS. EL CIRCO

Fecha de emisión: 3 de Enero 2005.
Procedimiento de impresión: Offset.
Papel: Autoadhesivo fosforescente.
Tamaño del sello: 24,5 x 35 mm.
Tamaño del carnet sin plegar: 122 x 83,1 mm.
Valor postal: Tarifa A (0,28 euros).
Tirada: Ilimitada.

El dia 3 de gener de 2005 es posà en circulació una sèrie de vuit segells de correus autoadhesius dedicats al circ. Els segells reproduïxen diferents obres de l'artista Manolo Elías: *Descans*; *Madame Lis*; *Duo Cristel*; *Germans Tonys*; *Fani i Tini*; *Konis en la corda fluixa*; *Troupe Silis*; *Ili sortia foc*.

La portada d'aquest carnet està il·lustrada amb l'obra *Dues i dues bicicletes*.

CONSTITUCIÓN EUROPEA

Fecha de emisión: 12 de Enero 2005.
Procedimiento de impresión: Huecograbado.
Papel: Estucado, engomado y fosforescente.
Tamaño del sello: 40,9 x 28,8 mm.
Valor postal: 0,28 euros.
Tirada: 1 millón.

El 12 de gener es va emetre un segell de correus dedicat a la Constitució Europea. La constitució substitueix com a text únic, el conjunt de tractats anteriors existents en la Unió. Ha estat signat pels caps d'estat o de govern dels 25 membres de la Unió Europea el 29 d'octubre de 2004, a Roma. El segell reproduceix un disseny lliure sobre la Unió Europea en referència a la constitució.

SERIE BÁSICA

Fecha de emisión: 14 y 28 Enero 2005.
Procedimiento de impresión: Huecograbado.
Papel: Estucado, engomado y fosforescente.
Tamaño del sello: 24,88 x 28,8 mm.
Valor postal: 0,28; 0,35; 0,40; 0,53; 0,78; 1,95 y 2,21 euros.
Tirada: Ilimitada.

Per atendre les necessitats postals, s'han posat en circulació set segells de l'anomenada *Sèrie Bàsica*, que reproduïxen la imatge de S.M. el rei Joan Carles I.

ÁRBOLES MONUMENTALES.

Fecha de emisión: 17 de Enero 2005.
 Procedimiento de impresión: Huecograbado.
 Papel: Estucado, engomado y fosforescente.
 Tamaño del sello: 28,8 x 40,9 mm.
 Valor postal: 0,78 euros.
 Tirada: 1 millón.

Dintre de la sèrie *Arbres Monumentals* es va emetre el 17 de gener un segell de correus dedicat a l'*Ahuehuete del Retiro* (Madrid).

Extraordinari exemplar que medeix prop de 40 metres d'alçada, té un perímetre de base de 8 metres i es considera que té una antiguitat de 300 anys. Es tracta de l'únic exemplar del Retiro que ha estat inclòs en el catàleg d'*Arbres Singulares de la Comunitat de Madrid*, per decret 18/92 de 26 de març de 1992.

VALORES CÍVICOS.

Fecha de emisión: 26 de Enero 2005.
 Procedimiento de impresión: Huecograbado.
 Papel: Estucado, engomado y fosforescente.
 Tamaño del sello: 40,9 x 28,8 mm.
 Valor postal: 0,28 y 0,53 euros.
 Tirada: 1 millón de cada valor.

La sèrie denominada *Valores Cívicos* consta de dos segells dedicats respectivament a la *Seguretat vial* i a la *Donació de sang*.

La *seguretat vial* implica per una part a tots els ciutadans en el respecte a les normes de circulació i a l'administració per l'altra en multiplicar les mesures de prevenció amb adequades infraestructures, programes educatius, campanyes d'informació i normes i reglaments.

La vital importància que per a la salut dels ciutadans representa la utilització terapèutica de la sang, fa que la donació tingui un valor social i cívic. És un acte de generositat, ja que serveix per a salvar la vida o millorar la salut d'altres éssers humans. El segell reproduïx un dibuix esquemàtic i el logotip utilitzat pel Ministeri en el Dia del Donant.

CENTENARIOS 2005

Fecha de emisión: 3 de Febrero 2005.
 Procedimiento de impresión: Calcografía y offset.
 Papel: Estucado mate, engomado y fosforescente.
 Tamaño del sello: 28,8 x 40,9 mm.
 Valor postal: 0,28 y 0,28 euros.
 Tirada: 1 millón de cada motivo.

Dos segells de correus formen la sèrie *Centenaris: 500 Aniversari de la Universitat de Sevilla i Primera Real Farmacopea espanyola*.

La Universitat de Sevilla és una de les institucions docents més antigues i de més vella tradició. El segell reproduïx una imatge de la portada principal de l'edifici de la *Real Fábrica de Tabacos*, seu central de la universitat hispalense.

La paraula *farmacopea* prové del grec i significa "com fer medicaments". La primera obra farmacèutica que reuneix els requisits de còdi oficial promulgat per l'autoritat d'un estat que obliga a metges i a farmacèutics a prescriure i elaborar d'acord amb ella és la "*Officina Medicamentorum*", la portada de la qual es reproduïx en el segell.

PARA LOS NIÑOS. CANCIONES Y CUENTOS POPULARES.

Fecha de emisión: 14 de Febrero 2005.
 Procedimiento de impresión: Huecograbado.
 Papel: Estucado, engomado y fosforescente.
 Tamaño del sello: 28,8 x 40,9 mm.
 Tamaño del minipliego: 144 x 122, 7 mm.
 Valor postal: 0,28; 0,53 y 0,78 euros.
 Tirada: 600 mil.

Aquesta emissió ens farà recordar la nostra infantesa amb nostàlgia. Els vuit segells dissenyats per Raquel Fariñas recullen el folklore infantil. Són cançons, dits, jocs, contes, oracions, nades. L'emissió recull un plec, vuit segells dedicats a les cançons *Los pollitos; Para entrar a casa; Al levantar una lancha; El patio de mi casa; Estaba la pájara pinta; Aquí te espero; Cuatro esquinitas*; i la nada, *Pero mira cómo beben*. Al voltant del mini-plec s'inclouen les lletres d'algunes d'aquestes composicions.

GASTRONOMIA

per Vicent Guimerà Sales

EMULSIÓ DE PATATA, BOLETS I ESCAMARLANS

Elaboració:

En primer lloc bullirem la patata fins que estigui molt cuita, sense ficar sal a l'aigua.

Després la colarem del suc i la passarem per la termo-mix, fins formar un puré. Aquest puré el passarem a un cassó petit i amb l'ajuda d'un triturador anirem emulsionant-lo amb oli d'oliva Acomont i 1 ou de gallina. Li afegirem la sal corresponent i la ficarem dintre d'una copa de Martini.

Per un altre costat saltejarem els bolets tallats molts petits i els escamarlans pelats. Tot això li afegirem al damunt de l'emulsió de patata. Ho decorarem amb herbetes del camp.

INGREDIENTS:

- 1/2 kg. de patata
- 1 ou de gallina
- 150 gr. Bolets (*camagroc, rovelló, trompeta de la mort, morenotes*).
- 2 dcl. oli d'oliva Acomont
- 2 escamarlans

Racó poètic

PASSAVA I NO M'HA VIST

Passava pel camí
 i no m'ha vist l'amiga;
 el meu cor defallí
 i es vinclà com espiga.
 Passava pel camí,
 tristoia i consirosa,
 cabell d'or, trepig fi,
 com branca mimosa.
 Passava pel camí,
 el moment fou instant
 Mins per ella, greu per mi
 que em deixà agonitzant.
 No passis més pel camí,
 si els teus ulls no m'han de veure,
 deixant mon cor com un pi
 sagnant als mossecs de l'heura.

MIQUEL QUEROL
 Barcelona, novembre 1937

SOMNI BOIG DE L'ALTRE I JO

El meu cor destil·la mirra,
 els meus ulls aigües amargues,
 el meu pit feixuc respira
 de plorar per hores llargues.
 El son amb passes callades
 corre a esmortir mon dolor,
 deixant les portes tancades
 al torrent de l'amargor;
 i en somnis cruels encara
 la imatge d'una persona
 que recordo adesiara,
 del meu llit vora l'espona
 juga amb la meua tristesa,
 portant lúgubre corona
 amb una llàntia encesa
 per defugir l'escomesa
 de l'amor que l'acarona.

MIQUEL QUEROL
 Barcelona, 5 novembre 1937

CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS DE BARCELONA